

امور تحریر یہ ایچون فؤاد بکہ
وامور اداره ایچون آرتین افندی بہ
مراجعت اولنور۔

—

مسلبکمزہ موافق آثار قبول اولنور۔
درج اولنمیان اوراق اعادہ اولنماز۔

مجلہ اولنور

اداره خانہ سی باب عالی جادہ سندہ
۵۲ نومرولی « شرکت مرتبہ »
مطبعہ سیدرہ۔

—

استانبول ایچون سنہ لکی مطبعہ دن
آلفق شرطیلہ ۴۰ طشرہ لره پوستہ
اجرتیلہ برابر ۶۰ غروشدرہ۔

نسخہ سی ۱ غروش

پنجشنبہ کونلری نشر اولنور ادبی، فنی و صناعی غزترہ در

نسخہ سی ۱ غروش

آثار ادبیه

تخطر ایت

سمای تابناک، هر طرفی مستغرق انوار
ایتمکده ایکن بر حدیقه دلکشاده، کول
کنارنده سکا، آیاقلریکه قاپانهرق، اعلان
عشق و محبت ایتدیکم اوشب سمادت آوری
تخطر ایت!

ماهر برسام فرجه سیله تصویره سزا
اولان احوال او قدر رقت آور ایدی که
کولک روزکاردن دولایی تموجنا اولان
میاه خوش منطری، بر حضارت فرحجشا
ایچنده بولنان طاغیر، تپلر وحی کواکب
بیله سنک او دهن صافانه کدن چیقہ جق
اولان جوابه کال تهاکله منتظر ایدیلر.
چشمان عظمت نشانکده بردن بره اماره
تمایل، نشانه خلوت کورونجه وهله فم کل
فامکی دوداقلرمده حس ایدنجه نه صورته
صیحدزن اولدینمی، وجودمک او آنده کی درجه
حرارتی، دست نرهینکی نه مرتبه اشتیاقله
صیقدهنمی وکویا کواکبدن برینی غصب
ایتمش کبی خوف و خشیتله مملو مسرمدن
نه قدر صیچرادینمی تخطر ایت!

ضربان قلبک پک زیاده اولدینی حاله
او طانی کوزلریکی جزئی قاپامشدک!

او لوحه بی مثالی تماشا ایچون اولانجه
قوتیله بولولطر آلتندن قورتیلوب چیقان
بدرمنیر، وجه دلستانکی تنویر ایدر ایتمز
رخسارکده آچیلان کلر او قدر کلکون
ایدی که سنک او حالکی شعرای زمان کوره جک
اولسلر کندیلرینی «بهشت حجاب» ده ظن
ایده جکلری بی ریب وکان ایدی!

مسعودیت آتیه مزه مقدمه دیمک اولان
او آنده کی مسرتمز غیر قابل وصف و تعریف
ایدی.

کویا شو جهان عبرته هنوز قدمهاده
اولدینمز و شو عالم فانیده ایکیزدن باشقه
فرد آفریده بولنهدیغنه ذاهب اولمشدق!
نه حکمتدر بیله مم:

ایکی قلب برلشنجه کندیلرینی «عالم»
لفظنه ماصدق ظن ایدرلر!

مصطفی فاضل

موت نه در؟

آفتاب عالمتابک طلوعندن غروبنه قدر
چالیشوب چبالایوبده کیچیلین خواب نوشین
استراحتنه دالمق نه قدر خوش اولور!

آه! حیات بشر نه مشکل الحل مہما-
لردندر! اکمک پاردسی تدارکی ایچون بر
چوق زحمت چکرز؛ غائله فردا بزی علی-
الدوام بی حضور ایدر؛ روز و شب چالیشیرز؛
نه قدر مسعود اولسدق ینه دویه میز؛ عاقبت،
اوت عاقبت موت بی امانه تسلیم عنان حیاته
مجبور اولورز!

اوت، موت، کتاب حیات بشرده مسطور
مزاحم و مشکلاتک، آمال و تمیناتک صوک
سطریدر.

اوخ! ایام حیاتیهنک ختامپذیر اولمسی
نه قدر لذت آوردر!

حقیقت حال بومر کرده اولدینی حاله
جزئی رنجش بالنی موجب اولان شیردن
قاچان انسان عجبا اولومدن نه ایچون قورقار؟
زیارتیله بزی حصصیاب سرور ایدن اویقوده
براولوم دکلیدر؟ اما اویقوده، بر آز صوکره
اکتساب حیات جدید وارمی دینه جک؟
معلوم آ «موت حقیقی یوقدر» انسان قبردهده
اویویه جق دینیورسدهده بو برامیددر، حقیقت
دکدر.

مأذنه الهیهدن جزئی حصه چین اولملری
جهتیه کندیلرینی «بدبخت» ظن ایدنلریله

او خواب ابدی قارشیسنده زانغیر زانغیر
تیترلر! حقلریده وار آ. زیرا، نه مرتبه
دوچار مشکلات اولسه، حیاطده ینه جاذبه
حیات وارددر. انسان، نه قدر فقیر، نه قدر
مکدر اولسه، ینه انساندر آ؟

«خوف ممات» قلب بشره اوقدر تاثیر
ایتمشدر که بعض کیسه لریتاغه یاتارکن بسبتون
محو و نابود اولمسی دوزخه ترجیح ایدرلر.

اوف! اوبستر ارضه بزمه حال یاتیله جق.
موت بی امان اودزجه سخت دلدر که نه قدر
استرحام ایتسه ک، نه قدر تهدید ایتده بولونسق
زرتما تاثیر ایتمز؛ هر نه زمان ایسترسه کریبا-
نمزدن یاقلار. تعیین اولونان ساعتی تأخیر
ایتمکی؟ بیوده یورغوناق!

مع مافیه بعض سبکمز انک فکرینه کوره
حیاتمز خاتمه چکمک ید اختیار مزده ایمش.
بستر موته یاتمسی آرزو ایتدیکمز زمان
«انتخاب» ایده بیایر مشنز! نه باطل فکر!
«وجود» دیدیکمز او «قلب مستعار» ک
صانعی کیدر؟ امانته خیانت اولورمی؟
ترقیات مدنیله نتایج معکوسه می تولید
ایدیور؟!...

تولد نه در؟ «موته محکومیت» دکلی؟
بو، اویله بر قانون الهیدر که بلا استثنا
مخلوقاتک کافه سی او قانونه تابعدر. هر نر دیه
کیده جک اولسدق چشمانمز، سدی ید
اختیار مزده اولمایوب کشادینه مقتدر بولندینمز
او «باب مشؤم» ه معطوف اولور!

خلاصه موت، تعاقب ایامله برابر
اوزرمزه هجوم ایدن بالجهله مصائبدن متولد
«خاتمه اضطراب بشر» در.

مصطفی فاضل

